HANDBAL: Începe „seria meciurilor decisive“ în campionatul republican feminin

Sfîrşitul acestei săptămîni este bogat în întîlniri de handbal, care stîrnesc un interes deosebit.

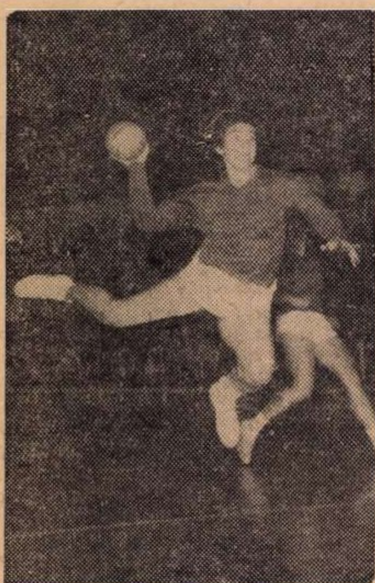
Cu multă atenţie este urmărită întrecerea echipelor feminine, mai ales lupta pentru primele locuri ale clasamentului. Motivul este simplu: cu etapa de mîine (a 7-a) începe seria meciurilor decisive. Astfel, duminică se dispută partidele **Ştiinţa Bucureşti** (în prezent pe locul 4) — **Rapid** (locul 2) — pasionantul derbi bucureştean — şi **Tractorul** (locul 5) — **Mureşul** (locul 3); la 13 februarie: **Ştiinţa Timişoara** (locul 1) — **Ştiinţa Bucureşti** şi **Mureşul—Rapid**, iar în ultima etapă în sală — **Ştiinţa Bucureşti—Mureşul.**

„Cupa Sportul popular“ continuă cu o nouă etapă a fazei intercentre. Din cele 6 meciuri programate merită să fie subliniate în mod deosebit **Lic. nr. 2 Braşov — C.S.M.S. Iaşi** (m) şi **S.S.E. nr. 1 — Lic. nr. 2 Iaşi** (f). De reţinut că după această etapă vor fi cunoscute patru echipe finaliste (cîte două la juniori şi junioare).

În „Cupa F.R.H.“ azi şi mîine se inaugurează faza intercentre, cu care prilej debutează cele două echipe bucureştene **Progresul** (f) şi **Dinamo** (m), deţinătoarea trofeului. Pentru că încă se mai înregistrează cazuri de necunoaştere a regulamentului, găsim necesar să subliniem că:

— În „Cupa Sportul popular“, meciurile fiind simple eliminatorii **în caz de egalitate SE PRELUNGESC,** iar dacă egalitatea se menţine, se va califica echipa mai tînără (calculul vîrstei făcîndu-se în ani, luni şi zile la sportivii participanţi efectiv la joc);

— În „Cupa F.R.H.“, unde se dispută meciuri tur-retur eliminatorii, **în caz de egalitate de victorii după două partide, NU SE ACORDĂ PRELUNGIRI:** calificarea se va face după următoarele criterii, **în ordine:** golaveraj prin scădere, **golaveraj prin împărţire** (calculat la fiecare joc separat) şi echipa mai tînără (**vîrsta se calculează** în ani, luni şi zile pentru sportivii folosiţi efectiv în cele două meciuri).

Elena Hedeşiu (Rapid) într-o acţiune la semicerc

UNDE MERGEM?

AZI

ATLETISM. Sala Floreasca II, de la ora 16,15: concursul dotat cu „Cupa Primăverii“

VOLEI. Sala Institutului Pedagogic (şos. Panduri nr. 90), ora 17: Rapid — Ştiinţa Galaţi (m) — meci de verificare

SCRIMĂ. Sala Facultăţii de Ştiinţe Juridice, de la ora 16,30: campionatul Capitalei, seniori categoria a II-a (floretă)

HANDBAL. Sala Floreasca, ora 18: Progresul — S.S.E. Buzău (f) în „Cupa F.R.H.“.

MÎINE

ATLETISM. Sala Floreasca II, de la ora 8,15: concursul dotat cu „Cupa Primăverii“

FOTBAL. Stadion Giuleşti, ora 10,30: Rapid — Metalurgistul Bucureşti; Stadion Dinamo, ora 11: Dinamo Bucureşti — Tehnometal Bucureşti

HANDBAL. Sala Floreasca, ora 15,40: Progresul — S.S.E. Buzău (f) — retur, în „Cupa F.R.H.“; ora 16,45: S.S.E. nr. I — Liceul nr. 2 Iaşi (f) — în „Cupa Sportul popular“; ora 17,50: Confecţia — Vointa Odorhei (f); ora 19: Ştiinţa — Rapid (f) — în campionat.

NATAŢIE. Bazinul Floreasca, ora 9: concurs rezervat seniorilor şi juniorilor; ora 17: ultimele probe din concursul rezervat seniorilor şi juniorilor

POLO. Bazinul Floreasca, de la ora 10,30: jocuri din cadrul etapei a III-a a campionatului Capitalei la copii

VOLEI. Sala Dinamo, ora 11: Dinamo — Ştiinţa Galaţi (m), meci de verificare

SCRIMA. Sala Facultăţii de Ştiinţe Juridice, de la ora 9: campionatul Capitalei, seniori categoria a II-a (spadă).

5 minute cu antrenorul de ciclism Mihai Simion

Fiind la Brăila i-am luat un scurt interviu antrenorului MIHAI SIMION de la C.S.O. Tînărul antrenor se ocupă intens de pregătirea cicliştilor din oraşul de pe malul Dunării, continuînd astfel tradiţia antrenorului *Virgil Mormocea*. Cîţiva dintre cicliştii săi au şi fost remarcaţi. *T. Gerea* şi *A. Demidov* — care-şi satisfac stagiul militar — se pregătesc acum în cadrul secţiei de ciclism a clubului Steaua, iar *Ştefan Rusen* a fost selecţionat în lotul de juniori.

— Cîţi ciclişti se află în momentul de faţă în pregătire?

— Exceptîndu-l pe Ştefan Rusen care a fost chemat pentru cîteva zile în lotul republican de juniori, am în fiecare zi la antrenament 16 ciclişti sau mai bine spus... viitori ciclişti. Vîrsta medie este de 16 ani. Selecţia am făcut-o ţinînd seama de calităţile fizice ale tinerilor, de seriozitatea şi de... talentul lor.

— Cum aţi putut constata dacă este sau nu talentat tînărul care şi-a manifestat dorinţa să activeze în secţia de ciclism a C.S.O. Brăila?

— In general, pe aceşti tineri i-am urmărit la concursurile cu biciclete de oraş şi apoi i-am verificat cu prilejul primelor antrenamente şi concursuri. In timpul selecţiei am urmărit, însă, îndeosebi dezvoltarea fizică a viitorului ciclist. Am în secţie tineri cu înălţimea de 182 cm (75 kg) — Cristian Tudoran, 180 cm (76 kg) — Constantin Neagu şi foarte mulţi între 172 cm şi 176 şi cu o greutate variind între 70 şi 75 kg. Faptul că se află în plină creştere — au între 15 şi 17 ani — îmi permite să anticipez o şi mai armonioasă dezvoltare fizică a cicliştilor din secţia noastră.

— Ce pregătiri efectuaţi?

— In luna ianuarie am efectuat 20 de antrenamente la sală şi pe şosea. Antrenamentele pe şosea au ca scop acomodarea alergătorilor cu bicicleta şi mărirea rezistenţei, iar cele de la sală dezvoltarea fizică multilaterală a tinerilor rutieri. In luna februarie numărul antrenamentelor s-a mărit la 24, iar numărul kilometrilor parcurşi pe şosea, la o şedinţă de pregătire a crescut la 80.

— Ce vă propuneţi să realizaţi?

— In sezonul ciclist 1966 mi-am fixat ca obiectiv cîştigarea unui titlu de campion la juniori (Ştefan Rusen) şi a unui concurs republican. Pentru viitorul... ceva mai îndepărtat mi-am propus să dau lotului olimpic pentru Ciudad de Mexico un ciclist la nivelul exigenţelor acestei întreceri şi doi pentru lotul de juniori. De asemenea, socotesc că sportul cu pedale brăilean — care are o puternică tradiţie — va fi mai bine reprezentat la Jocurile Olimpice din anul 1972. Pentru aceasta muncim intens, folosim din plin şi la maximum materialul şi echipamentul pe care-l avem, ne înzecim eforturile la antrenamente şi în competiţii.

Optimismul antrenorului Mihai Simion este justificat. Ajutat de mai vechi specialişti ai ciclismului din Brăila, de federaţia de ciclism şi de clubul sportiv orăşenesc, Mihai Simion îşi va realiza cu siguranţă angajamentele pe care şi le-a luat faţă de iubitorii ciclismului prin intermediul ziarului nostru. O garanţie fermă este seriozitatea şi sîrguinţa cu care munceşte.

HRISTACHE NAUM

ÎNSEMNĂRI DUPĂ AL 28-LEA „BEVERWIJK“

(Urmare din pag. 1)

cut pentru iubitorii de şah din ţara noastră faptul că tradiţiilor Beverwijk-ului vine să li se adauge acum una nouă — aceea a participărilor încununate cu succes ale reprezentanţilor României. Pentru a patra oară printre fruntaşele turneului feminin figurează campioana noastră, maestra internaţională Alexandra Nicolau şi pentru a doua oară numele ei este înscris în rîndul cîştigătoarelor întrecerii. O performanţă demnă de invidiat pentru orice mare şahistă. Ca şi anul trecut, Alexandra Nicolau s-a clasat pe primul loc în grupa maestrelor şahului şi — interesantă coincidenţă! — ea a lăsat din nou în urmă, pe al doilea loc, pe vechea sa rivală, jucătoarea iugoslavă Katia Iovanovici. Succesul campioanei noastre este completat în acest an de o nouă victorie românească, aceea a maestrului internaţional Theodor Ghiţescu, fost campion al ţării, care cîştigă turneul secund de la Beverwijk, grupa maeştrilor.

La întoarcerea delegaţiei noastre de la Beverwijk, datele ce le aveam asupra desfăşurării marii întreceri au fost completate cu amănunte noi. Am aflat astfel că Alexandra Nicolau a condus cu autoritate în clasament de-a lungul întregului turneu. Singurul moment în care jucătoarea noastră — la lectura telegramelor de presă ce ne soseau din Olanda — a părut în dificultate, cel din runda a 9-a cînd Nicolau a rămas cu o jumătate de punct în urma maghiarei Eva Karakas dar avea o partidă întreruptă, a fost de fapt o „alarmă falsă“. Românca avea, la întreruperea partidei cu Fanny Heemskerk, o figură în plus şi victoria ei nu putea fi pusă la îndoială. Avansul campioanei României era atît de clar, încît în ultima rundă ea şi-a permis o remiză cu Chaude de Silans, în timp ce Karakas era învinsă de Iovanovici, într-o partidă decisivă pentru locul doi. De altfel, în avancronicile la turneu s-au putut citi în presa olandeză afirmaţii de felul acesta: „...Prezenţa româncei Nicolau la Beverwijk rezolvă pe loc problema învingătoarei“.

Cealaltă reprezentantă a noastră la turneu, maestra internaţională Elisabeta Polihroniade, la prima ei participare la festivalul şahist olandez, nu s-a acomodat cu ritmul întrecerii şi a terminat cu un rezultat sub posibilităţile sale: 4 partide cîştigate, 4 remize şi 3 înfrîngeri.

Foarte valoros este rezultatul lui Theodor Ghiţescu. Prin victoria sa în turneul maeştrilor, fostul nostru campion se califică pentru grupa de mari maeştri de la Beverwijk, avînd drept de participare la ediţia viitoare. „Turneul a fost foarte dîrz disputat, tocmai din cauza acestei mize — *ne-a declarat Ghiţescu la întoarcere.* Eu am reuşit să mă prezint în formă bună şi m-am distanţat de restul adversarilor, în finalul concursului. Cele mai spectaculoase partide ale mele, din cele şapte cîştigate: cu austriacul Beni şi maghiarul Sandor“. *Despre turneul marilor maeştri, Ghiţescu ne-a mărturisit că a fost impresionat de forţa sovieticului Lev Polugaevski, care a realizat un scor neobişnuit — 11,5 puncte din 15 posibile — ceea ce l-a descurajat pe parcurs şi pe fostul candidat la titlul mondial, iugoslavul Bora Ivkov. Remarcabilă este revenirea maghiarului Laszlo Szabo, în vervă de zile mari, clasat pe locul doi.*

Vom pune punct acestor scurte însemnări despre ediţia 1966 a Beverwijk-ului, semnalînd că la întreceri — cele finale — au participat în totalitatea grupelor nu mai puţin de 160 de şahişti şi şahiste din diferite ţări. Iar caracterizarea învingătorilor în principalele trei grupe ale turneului n-o putem face mai bine decît marele cotidian din Amsterdam „De Telegraph“ *care notează în titlul cronicii finale:* Polugaevski de neînvins — Ghiţescu foarte bun — Nicolau continuă seria...

Cine greşeşte — plăteşte!...

(Urmare din pag. 1)

tire se prezentau sensibil ameliorate faţă de acelea din anii precedenţi. Şi, totuşi...

Ce a determinat, însă, această infirmare a aşteptărilor? Pe scurt: lucrul necorespunzător cerinţelor la antrenamente şi o serie de abateri de la principialitate, — iată concluzia la care am ajuns cu prilejul unei vizite la Sibiu.

„Startul“ pregătirilor în vederea turului s-a dat la 15 septembrie 1965, fără jucătoarele de bază **Fleşeriu** şi **Bittay** care, dînd curs unor „necazuri“ de ordin subiectiv, au anunţat că abandonează echipa. Ulterior însă, s-au lăsat convinse de conducerea clubului să se întoarcă şi revenind, după o absenţă de aproape o lună de la antrenamente, au fost totuşi automat reintroduse în formaţia primă, cînd normal era ca aceasta să se producă după o anumită perioadă de timp, necesară ca aceste sportive să se pună la punct cu pregătirea. Slăbiciune de neîngăduit din partea antrenorului, ceea ce a generat nemulţumiri în rîndurile jucătoarelor, certuri, fărîmiţarea colectivului în grupuleţe. Pe urmă, atmosfera de lucru a devenit şi mai neprielnică prin neînţelegerea de către sportive a atenţiei suplimentare pe care antrenorul, în mod firesc, o acorda voleibalistelor **Vamoşiu** şi **Herman.** Acest lucru a fost considerat ca un act de... favoritism, faţă de care celelalte sportive au luat uneori atitudine făţişă: cele două jucatoare nu au fost suficient „jucate“ ca să nu se mai remarce!... La aceasta adăugăm: o punctualitate şi o frecvenţă ca vai de lume la şedinţele procesului de instruire (în 80 de antrenamente s-au înregistrat 160 de absenţe!), acte mai mici şi mai mari de **indisciplină,** bombăneli la comenzile antrenorului şi tîrguieli pentru un regim de muncă... mai domol, lucru adesea pe sponci, cît mai mult posibil „trăgînd de timp“. Toate au fost trecute cu vederea, necombătute ferm de către antrenor, care — scăpînd „frînele“ din mînă — a ajuns la un moment dat să se lase influenţat de jucătoare în stabilirea conţinutului, dozajului antrenamentului, precum şi în alcătuirea formaţiei! De aici înfrîngeri sau, cel mult, victorii chinuite. Voleibalistele de la **C.S.M. Sibiu** culegeau ceea ce semănaseră!

Dar, ce-au cules le-a trezit, pare-se, la realitate. Astăzi, deşi rămase iarăşi fără **Livia Fleşeriu** (care, ca şi **Mioara Lengheriu,** s-ar putea ca din cauze de natură familială să nu mai joace), voleibalistele vechi, împreună cu cîteva noi elemente (tinerele **Ilse Römers, Maria Pop** şi **Achima Cloţean**) alcătuiesc, din nou, ca odinioară, un tot omogen, cu suficiente posibilităţi pentru îndreptarea situaţiei. Şi sînt puternic unite în eforturile la care le îndeamnă spectrul „lanternei“, ameninţarea retrogradării. Le-am auzit vorbind în şedinţa de analiză de la încheierea primei părţi a campionatului, cumpănindu-şi lipsurile cu mult simţ autocritic şi luîndu-şi hotărîte angajamente. Şi le-am văzut după aceea la cîteva antrenamente, în care punctualitatea, disciplina, atenţia, eforturile susţinute şi-au regăsit preţuirea. Dăruire totală, lucru punctat des de exprimarea cu amărăciune a regretelor: **„Dacă ne-am fi antrenat de la început aşa...“** Nu-i nimic, e bine şi acum. Numai, vorba ceea, „să ţină“. Pentru aceasta, conducerii clubului, biroului secţiei şi antrenorului **Gh. Bodescu** în special li se recomandă grijă sporită în continuare faţă de aspectele educative ale pregătirii, să combată toleranţa, modul conciliant de a trata abaterile de la disciplină. Şi să dezvolte permanent atît spiritul de răspundere individuală al jucătoarelor pentru munca desfăşurată în procesul de instruire, cît şi pe acela de întrajutorare tovărăşească. Să fie pentru toate o mîndrie buna pregătire a acelora dintre ele care vizează locuri în echipa naţională (**Vamoşiu şi Herman**). Iar de la acestea, firesc cerem şi aşteptăm o comportare exemplară, conştiinciozitate, sîrguinţă, răsplătind încrederea şi plusul de interes ce li se acordă.

O cantitate sporită de muncă se cuvine a fi depusă, desigur, în pregătirea fizică, tehnică şi tactică menită, de asemenea să contribuie la înfăptuirea unui salt important în randamentul echipei şi, în consecinţă, la obţinerea victoriilor atît de trebuincioase în meciurile din retur. Intensitatea şi densitatea antrenamentelor s-au mărit. După părerea noastră însă, ele încă vor trebui să mai crească pentru a corespunde întrutotul cerinţelor. Din punct de vedere fizic, se impune, mai cu seamă dezvoltarea substanţială a detentei şi a vitezei jucătoarelor şi, în general, ridicarea capacităţii de efort maxim. În ceea ce priveşte tehnica şi tactica, se cer insistent repetate şi perfecţionate majoritatea elementelor tehnice individuale, din defensivă ca şi din ofensivă (pasa şi lovitura de atac executate mai înalt, la nivelul apreciabilului gabarit al trăgătoarelor!); un volum sporit de muncă trebuie acordat pentru ameliorarea autodublajelor şi dublajelor (în primul rînd la blocaj), a jocului în linia de fund prin temeinica însuşire a sistemului defensiv cu centrul doi mobil.

Cu acestea, lesne toate de împlinit dacă se va munci disciplinat şi cu pasiune, credem că jucătoarele de la C.S.M. şi antrenorul lor **prof. Gh. Bodescu** vor putea ieşi cu faţa curată din impasul în care se află şi ale cărui pricini nu-s altele decît propriile lor greşeli.